

ΣΧΟΛΕΙΟ

ΑΝΩ – ΚΑΤΩ

Μία κωμωδία αλά Αριστοφάνη που δημιούργησαν οι μαθητές και οι μαθήτριες του Δ1 και της Δ΄ τάξης του Μονοθεσίου των Ραλλείων Προτύπων Πειραματικών Δημοτικών Σχολείων Πειραιά στο πλαίσιο του πολιτιστικού προγράμματος *Από την Αρχαία Αγορά... στο θέατρο*

Σχολικό έτος: 2013-14

Δραματουργική επεξεργασία κειμένου: Ίλια Λακίδου

Προσαρμογή στίχων μαθητών: Θοδωρής Κόρακας

Μουσική χορικών: Βασίλης Πανόπουλος

1^η Παράσταση:

14/04/2014, Αίθουσα Εκδηλώσεων Ραλλείων ΠΠΣ

Έπαιξαν οι μαθητές του Δ1 και οι μαθητές του Μονοθεσίου (Α, Β και Γ΄ τάξη ως μέλη του Χορού)

1^η Σκηνή

(Μια τυπική μέρα, στο γραφείο του Διευθυντή ενός Δημοτικού Σχολείου.)

Διευθυντής: Χαίρεται κ. Γιώργο. Έμαθα ότι με θέλετε.

Δάσκαλος Α: Αλήθεια είναι. Έχω και πάλι πρόβλημα με τους μαθητές μου. Δεν πειθαρχούν σε κανέναν από τους κανόνες του σχολείου.

Υποδιευθυντής: Δηλαδή, τι κάνουν;

Δάσκαλος Α: Αλλάζουν ομάδες χωρίς να με ρωτήσουν, μιλάνε στην τάξη και μπαίνουν καθυστερημένα μετά το διάλειμμα κρατώντας κάτι σάντουιτς σαν παντόφλες!

Διευθυντής: Μα τότε γίνεται χάος!

Δάσκαλος Β: Βάλε και καμιά φωνή... Εγώ σούζα τους έχω. Κι άμα δεν είχε αλλάξει η νομοθεσία, ε... θα έριχνα και καμιά ψιλή.

Δάσκαλος Γ: Στην εποχή μας; Θα αστειεύεσαι, συνάδερφε. Εγώ προσωπικά δεν αντιμετωπίζω κανένα πρόβλημα.

Δάσκαλος Α: Μα εσύ δεν έχεις παιδιά. Έχεις αρνιά. Κάθονται φρόνιμα από μόνα τους.

Δάσκαλος Α: Λοιπόν, τι προτείνετε να κάνω κ. Διευθυντά;

Διευθυντής: Προτείνω να καταργηθούν οι κανόνες για λίγο, έστω για μια βδομάδα.

Δάσκαλος Β: Μα είναι λογικό αυτό; Θα ξεφύγει η κατάσταση τελείως.

Διευθυντής: Μόνο όταν χάσουμε κάτι εκτιμούμε την αξία του.

Δάσκαλος Α: Μα φανταστείτε τι θα γίνει: τα παιδιά θα πηγαίνουν σπίτια τους χτυπημένα, χωρίς μολύβια, άγραφα κι αδιάβαστα.

Υποδιευθυντής: Δίκιο έχετε, μπορούμε όμως να αυξήσουμε τις εφημερίες.

Δάσκαλος Γ: Μα καλά, και οι γονείς δε θα παραπονεθούν;

Υποδιευθυντής: Μπορούμε να ενημερώσουμε τους γονείς με μια επιστολή για την παιδαγωγική αξία του πειράματος.

Δάσκαλος Α: Μήπως όμως τα παιδιά είναι πολύ μικρά για ένα τέτοιο πείραμα;

Διευθυντής: Είναι αρκετά μεγάλα για να μάθουν στην υπευθυνότητα. Εξάλλου και στην Αγγλία έγινε ένα παρόμοιο πείραμα στο σχολείο του Σάμμερχιλ και φάνηκε πως τα παιδιά επιθυμούν τελικά τους κανόνες, όταν βέβαια καταλαβαίνουν την αξία τους.

Δάσκαλος Β: Αηδίες! Άμα κάνουμε ένα τέτοιο πείραμα, θα χαθεί κάθε έλεγχος!

Υποδιευθυντής: Νομίζω Σταύρο, ότι υπερβάλλεις.

Δάσκαλος Β: Θα με θυμηθείτε. Αν επικρατήσει η αταξία, μη με φωνάζετε όμως να βάλω τα πράγματα στη θέση τους.

Δάσκαλος Γ: Εγώ πάντως συμφωνώ. Ας δοκιμάσουμε.

Διευθυντής: Ακριβώς! Και περιμένω να μου πείτε τα συμπεράσματά σας. Καλή σας επιτυχία!

Πάροδος Χορού Παλιών Μαθητών

Στο δικό μας το σχολείο
στο παλιό μας το θρανίο
όλοι οι δάσκαλοι βεράγαν
τα κεφάλια μας πονάγαν.

Γράψε, σβήσε, τιμωρία
πονεμένη ιστορία
έλεγε κι ευχαριστώ
πού'χες δάσκαλο σωστό!

*Κι όμως τώρα αναπολώ
τα παλιά τα χρόνια
το σχολειό μου αγαπώ
κι ας πονάω ακόμα!*

Μες την τάξη δεν μιλούσες
μοναχά να σιωπούσες
ήτανε το πιο σωστό
στο σχολείο το σκοτεινό.

Μαθητές με πειθαρχία
δε σηκώνει φασαρία
πλάκες, τρέλες δεν αρμόζουν
τους κανόνες εφαρμόζουν.

*Κι όμως τώρα αναπολώ
τα παλιά τα χρόνια
το σχολειό μου αγαπώ
κι ας πονάω ακόμα!*

2^η Σκηνή

(Ημέρα Δευτέρα. Σε μία τάξη ξεκινά το μάθημα)

Δασκάλα: Καλημέρα παιδιά!

Μαθήτρια 1: Ισχύει ότι καταργούνται οι κανόνες;

Μαθήτρια 2: Μπορούμε να βγάνουμε όποτε θέλουμε διάλειμμα;

Μαθήτρια 3: Μπορούμε να κάνουμε ό,τι θέλουμε;

Μαθήτρια 4: Δηλαδή να μιλάμε, να τρέχουμε και να χασμουριόμαστε;

Μαθήτρια 5: Δεν θα ισχύουν τα πέντε Σ;

Δασκάλα: Μόνο για αυτή την εβδομάδα. Για να θέσετε μετά μόνοι σας κανόνες.

M2: Μόνο για μία εβδομάδα;

M3: Κάντε τες τις 2!

M4: Κάντε τες 3!

M5: Κάντε τες 4!

M1: Όχι να τις κάνετε για όλο το χρόνο!

M2: Επιτέλους ξύπνησες!

M5: Σοφία; Τί έπαθες; Είσαι άρρωστη;

M3: Πριν ήταν άρρωστη. Τώρα είναι καλά!

M1: Ειρωνικά το είπα αλλά όταν μας εξηγούσε η κυρία Πόπη τα σχήματα λόγου εσείς βγαίνατε από την τάξη με διάφορες δικαιολογίες και ζωγραφίζατε στα τετράδιά σας καρδούλες και λουλουδάκια.

Δασκάλα: Ώρα να ξεκινήσουμε το μάθημά μας! Βγάλτε το ανθολόγιό σας στη σελίδα 29.

(Οι μαθήτριες ανοίγουν τα βιβλία τους. Η M2 και η M3 παίζουν κουκλοθέατρο και σατιρίζουν τη δασκάλα τους ενώ η M4 ασχολείται με ένα ηλεκτρονικό).

Αναστασία (M4) δεν αρχίζεις την ανάγνωση;

M4: Με πονάει ο λαιμός μου. Μπορώ να μη διαβάσω. Δεν μπορείτε να με υποχρεώσετε!

M1: Ντροπή να μιλάς έτσι στην κυρία μας!

M2: Θα κάνουμε ό,τι θέλουμε.

M1: Μη στεναχωριέστε κυρία. Θα διαβάσω εγώ το ποίημα.

Εκεί που φύτρωνε φλισκούνη κι άγρια μέντα
κι έβγαζε η γη το πρώτο της κυκλάμινο
τώρα χωριάτες παζαρεύουν τα τσιμέντα
και τα πουλιά πέφτουν νεκρά στην υψικάμινο.

Κοιμήσου Περσεφόνη
στην αγκαλιά της γης
σου κόσμου το μπαλκόνι
ποτέ μην ξαναβγείς.

Εκεί που σμίγανε τα χέρια τους οι μύστες
ευλαβικά πριν μπουν στο θυσιαστήριο
τώρα πετάνε αποτσίγαρο οι τουρίστες
και το καινούργιο πάν να δουν διυλιστήριο.

Κοιμήσου Περσεφόνη
στην αγκαλιά της γης
σου κόσμου το μπαλκόνι
ποτέ μην ξαναβγείς.

Εκεί που η θάλασσα γινόταν ευλογία
κι ήταν ευχή του κάμπου τα βελάσματα
τώρα καμιόνια κουβαλάν στα ναυπηγεία
άδεια κορμιά σιδερικά παιδιά κι ελάσματα.

Κοιμήσου Περσεφόνη
στην αγκαλιά της γης
σου κόσμου το μπαλκόνι
ποτέ μην ξαναβγείς.

Δασκάλα: Δε συμφωνείτε ότι είναι ένα πολύ ωραίο ποίημα που μάλιστα μελοποίησε εξαιρετικά ο Μάνος Χατζιδάκις;

Γι' αυτό προτείνω να το μάθετε απ' έξω για αύριο.

M2: Κυρία, είναι πολύ μεγάλο.

M3: Κι ο χρόνος εξαιρετικά λίγος για τέτοιο κόπο.

M4: Κυρία Πόπη, δεν πιστεύουμε να σοβαρολογείτε;

Δασκάλα Α: Εγώ θεωρώ ότι μπορείτε να το καταφέρετε, αν προσπαθήσετε.

M5: Εγώ θα το παλέψω. Όταν μαθαίνεις ένα ποίημα, σου εντυπώνονται φράσεις ολόκληρες και μετά γράφεις καλύτερα, σκέφτεσαι πιο καθαρά.

M1: Συμφωνώ. Η ποίηση τονώνει το μυαλό και την ψυχή όπως η τροφή το σώμα.

M2: Εμείς προτιμάμε να γελάμε, να τραγουδάμε και να χορεύουμε. Κι αυτά δεν τονώνουν το μυαλό και την ψυχή, κυρία;

Δασκαλά: Και αυτά και η ποίηση.

M3: Ναι, αλλά το να μαθαίνεις ένα ποίημα δεν είναι τόσο διασκεδαστικό όσο το τραγούδι ή ο χορός.

M5: Όταν όμως το λες από στήθους, όπως έλεγε η γιαγιά μου, νιώθεις σαν να βγαίνει από μέσα σου, σαν να επικοινωνείς με τον ίδιο τον ποιητή.

M4: Είναι θέμα γούστου. Πώς θέλεις να επικοινωνείς και με ποιον. Κι αφού η κυρία δεν μπορεί να μας αναγκάσει να το μάθουμε, απλώς δεν θα το κάνουμε.

M1: Η ποίηση δεν είναι καταναγκαστικά έργα. Είναι τέχνη. Και μάλιστα υψηλή. Χρειάζεται κόπος για να τη φτάσεις.

M2, M3, M4: Πειράζει για μία εβδομάδα να μείνουμε στα χαμηλά και να μην σκαρφαλώσουμε ούτε ένα βήμα προς την κορυφή;

M5: Μόνο μία εβδομάδα; Να κάτσετε όσες θέλετε εδώ κάτω. Γιατί εκεί ψηλά φυσάει. Κι αν φυσήξει πολύ μπορεί να πέσετε και να χτυπήσετε άσχημα.

M2 (στην M3 εμπιστευτικά): Άρα η μούσα της ποίησης ζει πραγματικά στον Όλυμπο;

M3: Μην το πεις πιο δυνατά και σε ακούσει η κυρία Πόπη και καταλάβει ότι τίποτα δεν διαβάζεις γενικά.

Δασκάλα Α: Τι να μην ακούσω;

M3: Τίποτα κυρία. Κάτι πολύ πεζά συζητάμε εδώ. Την ποίηση την αφήνουμε για την άλλη εβδομάδα.

3^η Σκηνή

(Ημέρα Τρίτη. Σε μία άλλη τάξη. 1^η ώρα.)

Δασκάλα Β: Παιδιά, βγάλτε το τετράδιο της ορθογραφίας για να ξεκινήσουμε.

Μαθήτρια 1: Κυρία;

Μαθήτρια 2: Εμείς πότε συμφωνήσαμε να μάθουμε ορθογραφία;

Μαθήτρια 3: Χτες. Η κυρία είπε να μάθουμε αυτές τις δυο σελίδες.

Μαθήτρια 4: Δύο ΟΛΟΚΛΗΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ; Α-πο-κλεί-ε-ται!

M1: Θέλουμε να μάθουμε ορθογραφία!

M2: Εσείς! Εμείς πάλι όχι!

M3: Δηλαδή σε κανένα δυο χρόνια που θα γράφουμε τις μεγάλες εκθέσεις, πώς θα μπορείτε να εκφραστείτε σωστά;

M4: Σε κανένα –δυο χρόνια βλέπουμε.

M2: Άσε που υπάρχουν και τα λεξικά.

M4: Τα λεξικά θυμήθηκες εσύ; Υπάρχουν και οι ηλεκτρονικοί ορθογράφοι.

M2: Σε κανένα –δυο χρόνια που θα γράφουμε σε τάμπλετ στο σχολείο, τί να την κάνουμε την ορθογραφία;

M1: Κι αν μπλοκάρει το μηχάνημα;

M3: Τι θα πεις στη δασκάλα; «Συγγνώμη, ξέμεινα από μπαταρία και δεν ξέρω ορθογραφία;»

Δασκάλα Β: Ανεπίτρεπτο. Ο καλός ο μαθητής πρέπει να ξέρει να γράφει μόνος του.

M2: Και για να γράφω σωστά πρέπει να μάθω δυο σελίδες απ' έξω;

M1: Και λίγες είναι. Ξέρεις γραμματική; Τότε αυτό είναι παιχνιδάκι.

M4: Για σένα. Που όλη μέρα διαβάζεις.

M2: Εμείς έχουμε κι άλλες ασχολίες. Πιο ενδιαφέρουσες.

Δασκάλα Β: Όπως;

M4: Όπως...

M2: Όπως...

M1: Άντε περιμένουμε...

M3: Σας ακούμε.

M4: Λέγε!

M2: Τί να πω;

M4: Πες γιατί δεν διαβάσαμε χτες.

M2: Γιατί...

M4: Να... ανοίξαμε το βιβλίο, ξεκινήσαμε να διαβάζουμε...

Δασκάλα: Μπράβο! Αυτό είναι ένα βήμα.

M2: Ν'ακούσετε και το παρακάτω λίγο.

M4: Προχωρήσαμε και ...

Δασκάλα Β: Μπράβο.

M4: Κι εκεί που αρχίσαμε να προσπαθούμε να τη μάθουμε...

Δασκάλα Β: Προσπαθήσατε; Εύγε! Εύγε!

M2: Μη βιάζεστε κι έρχεται το καλύτερο.

M1: Σας πήρε ο ύπνος;

M3: Πιάσατε κουβεντούλα στο τηλέφωνο;

M1: Διαπιστώσατε ότι τα μαλλιά σας θέλουν λούσιμο;

M3: Ταΐσατε τη γάτα;

M1: Βγάλατε το σκύλο βόλτα;

M3: Ανοίξατε την τηλεόραση;

M1: Πεινάσατε;

M3: Διψάσατε;

M2 & M4: Τίποτα απ'όλα αυτά!

Δασκάλα Β: Δηλαδή τί έγινε;

M2: Τί θέλετε να γίνει;

Δασκάλα Β: Πείτε μας τί συνέβη.

M4: Πότε;

Δασκάλα: Χτες που διαβάζατε την ορθογραφία και ξεχάσατε...

M2: Αυτό είναι. Ξεχάσαμε. Μάθαμε τα πρώτα και ξεχάσαμε τα δεύτερα.

M4: Μάθαμε τα δεύτερα και ξεχάσαμε τα πρώτα.

Δασκάλα Β: Δηλαδή;

M2: Ε, να, κυρία. Άλλο μία παράγραφος κι άλλο δυο σελίδες.

Δασκάλα Β: Πόσο ορθογραφία θέλετε να σας βάλω;

M1: Μία σελίδα τουλάχιστον.

M2: Μισή.

M3: Δυο παραγράφους.

M4: Δυο προτάσεις.

M1: Μία παράγραφος τουλάχιστον.

M2: Να περιοριστούμε μόνο στις άγνωστες λέξεις.

Δασκάλα Β: Μήπως να είναι και μόνο τέσσερις, μία για την καθεμιά σας; !

M4: Δεν είναι κακή ιδέα...

M2: Καθόλου κακή μάλιστα. Εξαιρετική. Εξαιρετικότατη....!

4^η σκηνή

(Ημέρα Τετάρτη. Στην αίθουσα της κυρίας Χρύσας. Μπαίνει μέσα μετά από διάλειμμα και επικρατεί φασαρία.)

Δασκάλα Γ: Ησυχία!

(M2 και M4 κάθονται αμέσως στο θρανίο τους. Οι M1 και M3 με κάτι ασχολούνται σε μια γωνιά.)

Δασκάλα Γ: Καθίστε κάτω!

(Την κοιτούν και συνεχίζουν.)

M3: Μισό λεπτό!

Δασκάλα Γ: Όχι σε λίγο. Τώρα αμέσως!

M2: Άντε, εσάς θα περιμένουμε;

M1: Μπορείτε να ξεκινήσετε κι ερχόμαστε.

Δασκάλα Γ: Σήμερα θα κάνουμε προφορικό διαγώνισμα μαθηματικών.

M1: Τώρα θα καθυστερήσουμε σίγουρα.

Δασκάλα Γ: Είπες κάτι;

M1: Εγώ; Ποτέ!

M4: Η κυρία θέλει ν' αρχίσει. Σεβαστείτε την!

M3: Άντε, συνεχίζουμε μετά.

Δασκάλα Γ: Λοιπόν, πόσο κάνει 0x2;

M1: 0

M3: 2

Δασκάλα Γ: Αυτό που κάνετε δεν είναι σωστό. Δεν μπορείτε να πετάγεστε χωρίς να σας έχω δώσει το λόγο. Οι συμμαθήτριάς σας σηκώνουν χέρι.

M2: Η κυρία έχει δίκιο.

M4: Πολύ καλά τα λέει.

M1: Αφού αυτή την εβδομάδα δεν έχουμε κανόνες, μπορούμε να κάνουμε ό,τι μας καπνίσει.

M3: Το να σηκώνεις χέρι για να μιλήσεις είναι πολύ καταπιεστικό. Μπορεί κι αυτό που θες να πεις να το ξεχάσεις.

M2: Κι άμα πετάγεστε για μας δεν είναι καταπιεστικό; Πού δεν προλαβαίνουμε να πούμε τίποτα;

M3: Μα μπορείτε κι εσείς να πετάγεστε αφού δεν ισχύουν οι κανόνες. Έτσι θα μιλά όποιος είναι πιο γρήγορος.

M4: Γιατί; Κάνουμε διαγωνισμό ταχύτητας;

Δασκάλα Γ: Φυσικά όχι. Ο καθένας έχει το ρυθμό του. Και πρέπει να το σεβόμαστε αυτό.

M1: Οι έξυπνοι είναι και οι πιο γρήγοροι.

M2: Ναι όμως όποιος βιάζεται σκοντάφτει. (Απευθύνεται στην M3) 0x2 κάνει 2;

M3: (Σκέφτεται) Όχι...

M2: Εσύ όμως πετάχτηκες και το είπες λάθος.

Δασκάλα Γ: Καταλαβαίνετε και μόνοι σας ότι οι κανόνες δεν είναι τυχαίοι;

M1: Κυρία σας αρέσει η ησυχία;

Δασκάλα Γ: Φυσικά.

M1: Κυρία σας αρέσουν τα παιδιά;

Δασκάλα Γ: Εννοείται.

M1: Τα παιδιά είναι ήσυχα;

Δασκάλα Γ: Ε... εξαρτάται.

M1: Από τι;

Δ: Αν ακούνε.

M3: Δηλαδή αν δεν ακούμε, δεν μπορεί να υπάρχει ησυχία;

M2 & M4: Όχι φυσικά.

M1 & M4: Πώς είπατε;

M2: Όχι φυσικά!

M1: Το επαναλαμβάνετε;

M4: Είπαμε, ότι αν δεν ακούμε δεν μπορεί να υπάρχει ησυχία.

M3: Ε, αυτό είναι το θέμα μας.(Σιωπή.) Έχουν βουλώσει τα αυτιά μας.

5^η σκηνή

(Ημέρα Πέμπτη. Σε μία άλλη τάξη. Μετά από διάλειμμα.)

M1: Φύγε! Θέλω να μπω πρώτος στην τάξη.

M3: Βοήθεια! Βοήθεια! Ουστ!

M4: Δεν χρειαζόταν να το κάνεις αυτό.

M2: Ό,τι γουστάρουμε, κάνουμε.

Δάσκαλος Δ: Μπορεί να μην υπάρχουν κανόνες αλλά αυτό που κάνετε είναι παράλογο.

M1: Αφού θέλω να μπω πρώτος, θα μπω εγώ! Είμαι μάγκας κι ό,τι θέλω κάνω!

M2: Είμαστε μάγκες κι κάνουμε ό,τι θέλουμε!

M3: Εδώ πέρα είναι σχολείο και δεν μπορείτε να κάνετε ό,τι θέλετε.

M4: Έχει δίκιο. Γιατί και χωρίς κανόνες, δεν μπορούμε να αφήσουμε εσάς τους νταήδες να ορίζετε τη ζωή μας.

M1: Γιατί μπορείτε να μας αναγκάσετε να συμπεριφερόμαστε αλλιώς;

M2: Τώρα είναι η ευκαιρία μας. Αυτή την εβδομάδα, εμείς κυριαρχούμε.

Δάσκαλος Δ: Δηλαδή θα πάρετε και τη δική μας θέση;

M1: Τί; Να γίνουμε δάσκαλοι; Αποκλείεται!

M2: Αποκλείεται!

M3: Γιατί; Δεν είναι ωραίο; Θα κάθεστε πιο ψηλά, στην έδρα.

M4: Θα είστε ανώτεροι.

M3: Και χωρίς κανόνες και μ'εσάς δασκάλους...

M4: Θα μπορούμε να κάνουμε μόνο φασαρία.

M1: Γι'αυτό δεν θέλουμε.

M2: Δεν θέλουμε! (Στον Μαθητή 1) Γιατί δεν θέλουμε;

M1: Βρε χαζέ, αν γίνουμε δάσκαλοι, θα πρέπει να βάλουμε κανόνες. Αλλιώς θα μας τρελάνουνε, θα μας πάρουνε τ'αυτιά με τις φωνές τους.

M2: Σωστά! Πώς δε τό'χα σκεφτεί.

M1: Έλα μου ντε!

Δάσκαλος Δ: Άρα οι φιλοδοξίες σας είναι περιορισμένες. Φτάνουν μέχρι εκεί που φτάνει το απλωμένο σας χέρι που μπορεί να σπρώχνει εκείνους που είναι πιο αδύναμοι και πιο φοβισμένοι. Ή κάνω λάθος;

M2: Λάθος κάνετε σίγουρα.

M1: Αλλά δεν μπορούμε να το εντοπίσουμε γιατί δεν είμαστε δάσκαλοι, έτσι δεν είπαμε;

M3: Αφήστε κύριε. Εμείς δεν φοβόμαστε κανέναν πια.

M4: Ποιος το είπε;

M3: Σςςς! Είναι αντιπερασπασμός!

M1: Κάνε πέρα να περάσω λοιπόν.

M3: Ορίστε. Εμείς θα κάτσουμε κάτω κι αν θέλετε σηκώστε μας να περάσετε.

M1: Αφήστε τα αυτά τώρα.

M4: Ούτε σας σπρώχνουμε ούτε σας ενοχλούμε. Ορίστε!

M2: Να περάσουμε από πάνω τους.

M1: Και τί θα βγει μ'αυτό;

M2: Θα έχουμε μπει πρώτοι. Αυτό δεν θέλουμε;

M1: Αυτό! Αλλά όχι με αυτόν τον τρόπο.

M2: Δεν καταλαβαίνω..

M1: Πρέπει να πετυχαίνουμε αυτό που θέλουμε με πίεση, με βία. Τότε μόνο θα νιώθουμε σπουδαίοι.

Δάσκαλος Δ: Υπάρχουν κι άλλοι τρόποι για να γίνεις σπουδαίος, Μήτσο. Δεν θα στους πω. Τους ξέρεις. Μόνο που όλοι έχουν μία προϋπόθεση.

M2: Ποια;

Δάσκαλος Δ: Την εσωτερική πειθαρχία.

M2: Εδώ δεν μπορούμε την εξωτερική, θέλετε να τη βάλουμε και μέσα μας; Αυτά είναι πράγματα του διαβόλου, πονηρά. Βάρα Μήτσο, βάρα.

Παράβαση Χορού Παλιών Μαθητών

Στο σχολειό μας θά'ταν φίνα
αν χωρούσε μια πισίνα.
Χώρος άπλα και αυλές
και πολλές διακοπές.

Θά'ταν όνειρο τρελό
νά'ταν τούρτα παγωτό,
τοίχοι από σοκολάτα,
σαντιγί και μαντολάτα

Στο σχολειό μας θά'ταν φίνα
αν δεν είχαμε βιβλία.
Όχι τσάντες και θρανία
μόνο ξάπλα και αστεία

6η σκηνή

(Ημέρα Παρασκευή. Στο γραφείο του Διευθυντή.)

Δασκάλα Γ: Κύριε Διευθυντά! Δεν πάει άλλο! Αυτό το πείραμα πρέπει να σταματήσει εδώ και τώρα! Ορίστε! Αυτές οι μαθήτριες τόλμησαν να σβήσουν ό,τι είχα γράψει στον πίνακα και τί νομίζετε ότι έγραψαν στη θέση του;

Διευθυντής: Περιμένω να μου πείτε.

Δασκάλα Γ: Καλές διακοπές!

Δάσκαλος Β: Βαρεθήκαμε και θέλουμε να κλείσει το σχολείο;

Μαθήτρια Α: Εγώ δεν εννοούσα αυτό...

Μαθήτρια Β: Ούτε κι εγώ...

Διευθυντής: Και τί εννοούσατε παιδιά μου;

Μαθήτρια Α: Ε...τώρα τί ρωτάτε...

Δάσκαλος Α: Ρωτάμε για να μάθουμε.

Μαθήτρια Β: (αρχίζει να κλαίει και μαζί της μετά κι η Μαθήτρια Α)

Δάσκαλος Β: Τώρα άρχισαν το θέατρο για να τις λυπηθούμε.

Αυτά στα σπίτια σας! Εδώ πέρα είναι σχολείο.

Δασκάλα Γ: Αυτά τραβάμε κύριε Διευθυντά. Κάθε μέρα. Τη μία πετάγονται και δεν μπορούμε να κάνουμε μάθημα. Την άλλη κάνουν ότι δεν ακούνε.

Δασκάλα Α: Ή δεν μαθαίνουν τίποτα απ' έξω.

Δασκάλα Β: Ούτε καν την ορθογραφία τους.

Δάσκαλος Α: Ή όλη την ώρα παίζουν με τα παιχνίδια τους.

Διευθυντής: Δηλαδή που έχετε καταλήξει; Πώς πήγαν τα πράγματα αυτή την εβδομάδα.

Δασκάλα Γ: Χωρίς τους κανόνες, δεν υπάρχει ησυχία!

Δάσκαλος Β: Χωρίς τους κανόνες, δεν υπάρχει σεβασμός!

Δασκάλα Α: Χωρίς τους κανόνες, δεν υπάρχει πειθαρχία!

Δασκάλα Β: Χωρίς τους κανόνες, δεν υπάρχει ηρεμία!

Δάσκαλος Α: Χωρίς τους κανόνες, υπάρχει μονάχα αταξία!

Διευθυντής: Δηλαδή, ολόκληρη την εβδομάδα δεν έγινε τίποτα καλό;

Δασκάλα Α: Αν το καλοσκεφτούμε, θα μπορούσα να πω ότι κάτι θετικό γεννήθηκε από όλο αυτό το πείραμα.

Δάσκαλος Β: Εγώ υπέφερα. Ήταν απλώς μία άχρηστη αναστάτωση.

Δασκάλα Β: Προσωπικά, κατάλαβα καλύτερα τους μαθητές μου. Πού δυσκολεύονται, τί τους αρέσει.

Δασκάλα Γ: Το ξέραμε από πριν. Δεν χρειαζότανε να τους δώσουμε θάρρος να μας κάνουν το κεφάλι καζάνι.

Δάσκαλα Α: Θα με αφήσετε να σας εξηγήσω. Κι εσείς σαν τους μαθητές κάνετε. Όλο πετάγεστε.

Διευθυντής: Έχει δίκιο η συνάδερφος. Σας ακούμε.

Δασκάλα Α: Πιστεύω λοιπόν ότι δόθηκε η ευκαιρία στα παιδιά να συζητήσουν μεταξύ τους, και μάλιστα με επιχειρήματα, γιατί χρειάζεται ή δεν χρειάζεται να έχουμε κανόνες. Και άκουσα κι εγώ τί σκέφτονται και οι φρόνιμοι μα και οι άτακτοι μαθητές.

Δάσκαλος Α: Δεν έχεις άδικο. Μάλιστα σήμερα συζητήσαμε ποιους κανόνες χρειαζόμαστε οπωσδήποτε ανεξάρτητα αν τους επιβάλει το σχολείο ή όχι.

Διευθυντής: Επομένως...

Μαθήτρια Α: Κύριε Διευθυντά, δηλαδή, από τη Δευτέρα όλα θα γίνουν όπως πριν;

Δάσκαλοι: Εννοείτε!

Μαθήτρια Β: Α, καταλάβαμε. Τέρμα η ελευθερία.

Διευθυντής: Γιατί το λες αυτό παιδί μου;

Μαθήτρια Α: Έχουμε τους λόγους μας. Τώρα το σχολείο θα είναι και πάλι δικό σας.

Διευθυντής: Τι εννοείτε; Το σχολείο είναι και δικό σας.

Μαθήτρια Β: Μπορεί να είναι δικό μας όταν υπακούμε μόνο;

Δασκάλα Α: Τους κανόνες μπορούμε να τους κουβεντιάσουμε.

Δάσκαλος Β: Θα αστειεύεστε;!

Δασκάλα Β: Υπάρχουν πράγματα που μπορούμε να συμφωνήσουμε μαζί με τα παιδιά.

Δασκάλα Γ: Πολύ αμφιβάλλω αλλά τέλοσπάντων.

Μαθήτρια Α: Τότε θα κάνουμε μία επιτροπή να σας καταθέσει τις προτάσεις μας.

Δάσκαλος Β: Ορίστε πού φτάσαμε! Να μας βάζουν κανόνες τα παιδιά!

Διευθυντής: Αν είναι να τους τηρούν, αυτή δεν είναι μία καλύτερη λύση από το να αγωνιζόμαστε να τους επιβληθούμε;

Μαθήτρια Α: Η καλύτερη!

Μαθήτρια Β: Αν όμως συμφωνήσουμε,

Μαθήτρια Α: λέμε, αν....

Μαθήτρια Β: ... θα πρέπει κι εσείς να τηρείτε τους κοινούς κανόνες.

Διευθυντής: Συμφωνώ με την πρόταση. Το σχολείο είμαστε εμείς κι εσείς, αλλάζει μαζί μας και παραμένει ζωντανό μέσα από το γέλιο σας.

Μαθήτριες: Και τις φωνές μας και τα τραγούδια μας.

Έξοδος (Τραγούδι από τον Χορό και ολοκληρω το θίασο)